

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Animals

Crec que podria tornar a viure amb els animals. No pregunten, ni es queixen de la seva condició; no caminen desperts per les nits. No ploren pels seus pecats... Ho diu Walt Whitman al poema sobre els animals. Divendres passat, la premsa local alertava d'uns trossos de llonganissa farcits amb claus a la via pública. El/els malànimes les van deixar anar al voltant de la plaça Escorxador (molt adequat!) d'Alpicat. Segons que manifestava l'alcalde Joan Gilart, "Són bretolades de molt mal gust" (LA MAÑANA, 21/9/18). Si un servidor fos un gos afamat, més que de mal gust, aquestes bretolades les trobaria criminalment indigestes. Alguna cosa put a Alpicat, just quan fa uns mesos es va obrir un Centre d'Acollida Provisional de gossos abandonats. Dit així es podria pensar que els quissòs campen lliures, qual llobatons, pels carrers de la vila. Ni de lluny. En dono fe. M'hi passejo acompanyat del Sim, l'amic de quatre potes que tinc a la vora, i de tant en tant ens saludem amb altres col·legues. Recordo que no fa massa Alpicat va dotar-se d'un conjunt de càmeres de vigilància per enregistrar-ho tot. Doncs convindria revisar les gravacions per veure qui ha perpetrat l'intent de *canicidi* covard. En semblants situacions, a les autoritats polítiques els falta temps per insistir que les mascotes vagin amb corretja. Qui haurien d'anar lligats són certs animals de dues potes. No?